

Przedszkolne Echo

BIULETYN PRZEDSZKOLNY
PRZEDSZKOLA MIEJSKIEGO NR 15
IM. W. CHOTOMSKIEJ W OLSZTYNIE

KWIECIEŃ 2025

Opracowała: Agata Jastrzębska-Staniucha

*Wiosna - cieplejszy wieje wiatr,
Wiosna - znów nam ubyło lat,
Wiosna, wiosna w koło, rozkwitły
bzy...*

Pierwszy dzień wiosny obchodzony jest w dniu równonocy wiosennej, który przypada na dzień 21 marca. Z tym dniem związanych jest wiele tradycji. Do najbardziej znanych należy topienie marzanny. Marzanna w mitologii słowiańskiej symbolizowała zimę i śmierć. Jej kukłę wykonuje się najczęściej ze słomy, tkanin i różnych ozdób. Marzanna przybiera postać kobiety. Spalenie lub utopienie kukły ma symbolizować pożegnanie zimy, a powitanie wiosny.

*Na stole święcone, tuż obok baranek,
w koszyczku pełno barwnych pisanek
I jakże znamienne w polskim krajobrazie
budzące się do życia wiosenne bazy.
Zielony barwinek, fiołki i żonkile
malują kolorem uroczyste chwile.
W dom polski wiosna wchodzi
na spotkanie,
gdy wielkanocne na stole śniadanie.*

*Zdrowych, pogodnych Świąt Wielkanocnych,
pełnych wiary, nadziei i miłości życzy Dyrekcja,
Nauczyciele oraz Pracownicy
Przedszkola Miejskiego nr 15
im. Wandy Chotomskiej w Olsztynie*

WYDARZENIA W PRZEDSZKOLU

Styczeń, luty i marzec obfitował w poszczególnych grupach w wiele ciekawych zajęć, zabaw i uroczystości. Podczas pobytu dzieci w przedszkolu, dużą uwagę zwraca się na przejawy życzliwości, uczynności i uprzejmości wobec rówieśników i dorosłych, a także inicjowane są działania i zabawy wymagające współpracy i współdziałania. Nauczycielki starały się kierować uwagę dzieci na obserwację pogody za oknem oraz uwrażliwiać na naturalne piękno zimy i zimowego krajobrazu. Wraz z nastaniem Nowego Roku zwracano uwagę przedszkolaków na powtarzalność pór roku, miesięcy, dni tygodnia. Utrwalano ich nazwy. Prowadzone były rozmowy na temat karnawału w różnych zakątkach świata, a zwieńczeniem tej tematyki był udział w zabawie karnawałowej prowadzonej przez firmę „Pro Art”. W przedszkolu dużą uwagę zwraca się na kultywowanie tradycji. W styczniu przypada Dzień Babci i Dziadka”. Dbając o wzmacnianie więzi rodzinnych, nauczycielki budziły w dzieciach poczucie przynależności do rodziny oraz zainteresowania ich historią, wzbudzały szacunek i wspierały w działaniach świadczących o przywiązaniu i miłości do najbliższych. Z tej okazji wszystkie Babcie i Dziadkowie zostali zaproszeni na grupowe uroczystości „Dnia Babci i Dziadka” w naszym przedszkolu, gdzie wnuczka zaprezentowały programy artystyczne, a następnie złożyły piękne życzenia i wręczyły upominki.

W lutym przedszkolaki uczestniczyły w „Dniu Dinozaura”, podczas którego rozbudzano wśród dzieci ciekawość i zainteresowania fascynującym światem dinozaurów i innych prehistorycznych stworzeń, a także zapoznano z pracą paleontologów. Dzieci wzięły również udział w przedszkolnym konkursie recytatorskim z okazji „Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego”, podczas którego chętne dzieci recytowały wiersze polskich poetów. Dzień języka ojczystego obfitował w wiele zabaw językiem polskim. Dzieci próbowały swoich sił w wypowiedzaniu łamańców językowych, rozwiązywały rebusy, gimnastykowały swoje buzie i języki.

Przedzkolaki uczestniczyły w cyklicznych spotkaniach teatralnych i obejrzały przedstawienia: „Baśń o 12 miesiącach”, „Szewczyk dratewka”.

Od początku marca oczekiwaliśmy na przyjście nowej pory roku. W trakcie spacerów starszaki dostrzegały i opisywały charakterystyczne zmiany zachodzących w przyrodzie. Podczas zajęć poznawały pierwsze oznaki nadchodzącej wiosny, a 21 marca wspólnie świętowały „Pierwszy Dzień Wiosny”. W tym dniu wzięły udział w grach, zabawach i konkursach przygotowanych z tej okazji.

Na przestrzeni tych trzech miesięcy starszaki poznały kolejne drukowane i pisane litery. Dokonywały analizy i syntezy sylabowej i głoskowej wyrazów o prostej budowie fonetycznej, czytały sylaby, wyrazy, zdania oraz krótkie teksty. Kształtowano pojęcia liczby w zakresie 10 z wykorzystaniem poznanych znaków matematycznych. Codziennie (każda grupa innego dnia) mali sportowcy uczestniczyli w zajęciach ruchowych w sali gimnastycznej.

Ponadto w grupach starszych prowadzone są innowacje: „Freblowskie podróże matematyczne” oraz „W świecie klocków wszystko jest możliwe”.

Agresja u dzieci – Jak sobie z nią radzić ?

Czym jest agresja?

Zanim zaczniesz się rozwiązywać problemy z agresją u dzieci, należy najpierw odpowiedzieć na podstawowe pytanie: czym jest agresja? Przede wszystkim to naturalne zachowanie, za którego pomocą ludzie – zarówno dzieci, jak i dorośli – próbują sobie radzić z emocjami. Często występuje u dzieci, bo właśnie one nie mają jeszcze wypracowanych mechanizmów radzenia sobie ze złością i wyładowują ją właśnie poprzez zachowania agresywne – krzyk czy przemoc.

Przy rozważaniach, co to jest agresja, nie można zapominać jeszcze o jednej rzeczy – to objaw słabości, a nie siły. Dziecko jest agresywne, nie dlatego, że chce pokazać swoją dominację i zaznaczyć swoją siłę, ale dlatego, że jest słabe i w ten sposób woła o pomoc, bo nie potrafi inaczej radzić sobie z własnymi emocjami. A to właśnie od problemów z nazwaniem i przepracowaniem swoich emocji, zaczyna się agresja. Definicja agresji zawsze podkreśla jej negatywny i destrukcyjny wpływ na człowieka i otoczenie.

Agresja u dzieci?

Agresja u dzieci nie jest zjawiskiem rzadkim – każdy jest w stanie podać przykład co najmniej jednego dziecka, które zachowuje się w sposób agresywny. I choć istnieje pewne przekonanie, że agresja u dzieci występuje tylko w przypadku chłopców, to nie jest do końca prawdą. Zachowania agresywne przejawiają także dziewczynki.

Poprzez agresywne zachowanie dziecko próbuje sobie radzić z samym sobą i swoimi emocjami – agresję przejawiają już nawet bardzo małe dzieci. Nie należy tego traktować jako przejaw złości dziecka – dziecko jest agresywne nie dlatego, że chce, tylko dlatego, że nie potrafi sobie poradzić z dręczącymi go problemami.

Agresja w przypadku dzieci jest częstym zjawiskiem i wcale nie musi znaczyć, że z agresywnego dziecka wyrośnie agresywny dorosły. Agresja u dzieci zdarza się często, bo dzieci jeszcze nie potrafią inaczej okazywać swoich emocji, w agresji widzą też możliwość zwrócenia na siebie uwagi, a bardzo często potrzebują przede wszystkim zainteresowania ze strony dorosłych i ich wsparcia.

Zachowania agresywne u dzieci podzielić można według kilku kryteriów:

- reaktywne, w odpowiedzi na zaczepki, albo zachowanie agresywne innej osoby (popchnąłem kogoś, bo on najpierw popchnął mnie),
- proaktywne, kiedy zachowanie agresywne jest celowe, z intencją sprawienia komuś przykrości, krzywdy, albo zniszczenia przedmiotu,
- czynne, kiedy w grę wchodzi werbalna lub niewerbalna przemoc,
- bierno, kiedy dziecko odmawia wykonania prośby lub ignoruje opiekuna, albo specjalnie robi rzeczy sprawiające komuś kłopot, choć nie skierowane wprost (na przykład moczy się zamiast iść do toalety),
- agresja instrumentalna, kiedy dziecko przez swoje zachowanie chce coś uzyskać.

Różne przyczyny agresji u dziecka

Gdy złość przeradza się w agresję, warto poszukać przyczyn takiego stanu rzeczy, a jeżeli nie możesz sobie z tym poradzić, polecamy wizytę u dziecięcego psychologa, który pomoże zlokalizować źródło problemu. Do najczęstszych przyczyn agresji u dziecka należą:

- oziębłość uczuciowa w rodzinie i brak ciepła.
Gdy maluch czuje się niekochany, traci poczucie bezpieczeństwa, a to może skłaniać go do agresji.
- domowe konflikty rozwiązywane za pomocą kłótni, krzyków i bójek.
Jeżeli dziecko widzi nieprawidłowe wzorce zachowań, będzie je przejmowało. Agresja w domu, słowna, fizyczna lub uczuciowa, przekłada się na agresywne zachowania dziecka poza domem i może być trudna do wyeliminowania, gdyż podopieczny czerpie na co dzień negatywne wzorce.
- niskie poczucie własnej wartości.
Gdy dziecko jest niedowartościowane, wymaga się od niego zbyt dużo, nie jest w stanie sprostać zadaniom, może to w nim wywoływać zachowania agresywne i autoagresywne.
- poczucie zagrożenia.
Jeżeli dziecko jest czymś przestraszone w domu, w przedszkolu, w szkole, źle czuje się wśród rówieśników i musi ciągle „walczyć”, będzie to powodem impulsywnych zachowań. W takich sytuacjach nie można zostawiać dziecka samemu sobie, lecz konieczne trzeba zidentyfikować źródło problemu i podjąć kroki zapobiegawcze. Przemoc rodzi przemoc, bicie dziecka czy „klapsy” są niedopuszczalną metodą wychowawczą, która będzie tylko pogłębiała problem.
- nowe sytuacje.
Do stresujących sytuacji mogą należeć: nowa szkoła, rozwód rodziców, śmierć kogoś w rodzinie itd.

- choroby. Czasami źródłem agresji u dziecka są czynniki niezależne ani od rodziny, ani od środowiska. Jeżeli dziecko jest bezpodstawnie agresywne i ciężko nad nim zapanować, być może w grę wchodzi zespół aspergera lub autyzm – choroby, które w lekkich postaciach mogą być trudne do wykrycia, ale rzutują na zachowanie małego człowieka.

Jak radzić sobie z zachowaniami agresywnymi u dzieci w wieku przedszkolnym

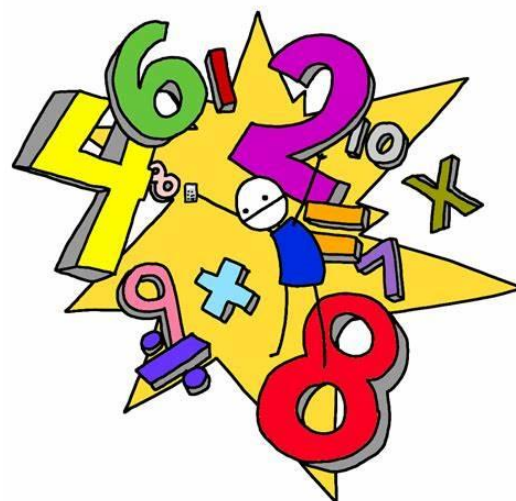
1. Zrozumienie zachowań agresywnych. Przede wszystkim ważne jest, aby zrozumieć, dlaczego dziecko zachowuje się w sposób agresywny. Może to być wywołane przez lęk, frustrację, złość lub brak umiejętności radzenia sobie z sytuacjami. Ważne jest, aby poznać źródło tego zachowania.
2. Zwróć uwagę na zachowanie dziecka. Jeśli dziecko jest agresywne, ważne jest, abyś poświęcał mu uwagę i okazywał mu troskę. Zachęcaj dziecko do wyrażania swoich uczuć i problemów, z którymi się zmagają i staraj się wysłuchać.
3. Ustanów zasady. Ważne jest, aby jasno określić dziecku, co jest dozwolone i co jest zabronione. Ustal zasady i konsekwencje za ich niedostosowanie, a następnie trzymaj się ich.
4. Pokaż dziecku, jak wyrażać emocje. Naucz dziecko wyrażać swoje emocje w sposób, który nie jest agresywny. Możesz pomóc dziecku nauczyć się wyrażać emocje w sposób pozytywny, np. poprzez mówienie o swoich uczuciach i potrzebach, rozmawianie z innymi, znajdowanie zastępczych sposobów wyrażania złości, czy też ćwiczenia relaksacyjne.
5. Nadaj dziecku pozytywne wzmocnienie. Za każdym razem, gdy dziecko wyraża swoje emocje w sposób, który nie jest agresywny, nagradzaj je pozytywnym wzmocnieniem, aby nauczyć je, że pozytywne zachowanie jest lepiej odbierane niż agresja.
6. Ucz dziecko odpowiedzialności. Ucz dziecko, że ma odpowiedzialność za swoje zachowanie i za to, co mówi i robi. Naucz je, że jest odpowiedzialne za swoje słowa i czyny i że musi ponosić konsekwencje za niewłaściwe zachowanie.

Źródła

- <https://www.wychowaniewprzedszkolu.com.pl/arttykul/zrodla-wystepowania-oraz-formy-zachowan-agresywnych>
- <https://www.spi339.waw.pl/akademia-rodzica>

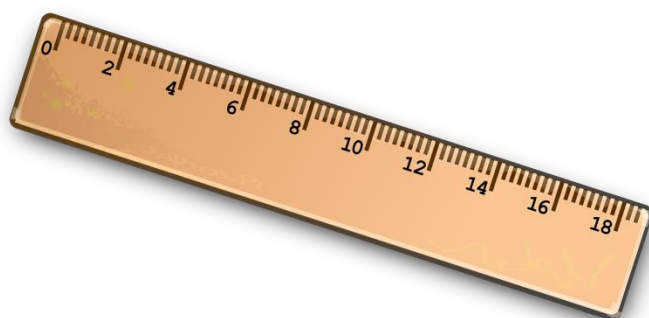
KĄCIK MATEMATYCZNY

Sudoku to gra logiczna, która może poprawić myślenie i spostrzegawczość dziecka. Fascynująca gra w wersji dla najmłodszych. Gra ćwiczy umiejętności logicznego myślenia, oraz doskonali umiejętności matematyczne. Dziecko uczy się co to jest rząd i kolumna. Przelicza pola, uczy się być spostrzegawcze, a przy tym dobrze się bawi.

W Sudoku można grać według kolorów, kształtów, liczb i obrazków. Zasady gry są niezwykle proste. Należy umieścić płytki w pustych miejscach łamigłówki. Każdy diagram 5 na 5 oraz 6 na 6 pól – trzeba wypełnić w taki sposób, żeby naklejki z obrazkami pojawiły się tylko jeden raz w każdej kolumnie i rzędzie. Początkowo warto to zrobić razem z dzieckiem, ale najlepiej, jeśli spróbuje ono uzupełnić sudoku samodzielnie. Wybierzcie odpowiednie i bawcie się dobrze przy wypełnianiu pustych pól.

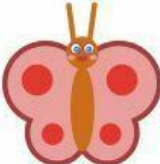

Uzupełnić sudoku można na 2 sposoby. Wyciąć kartoniki i nakleić, lub po prostu narysować.

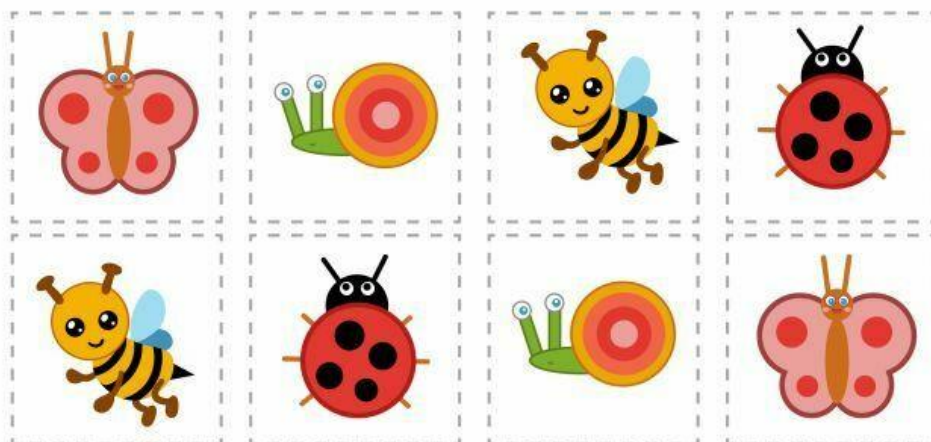

SUDOKU

for kids

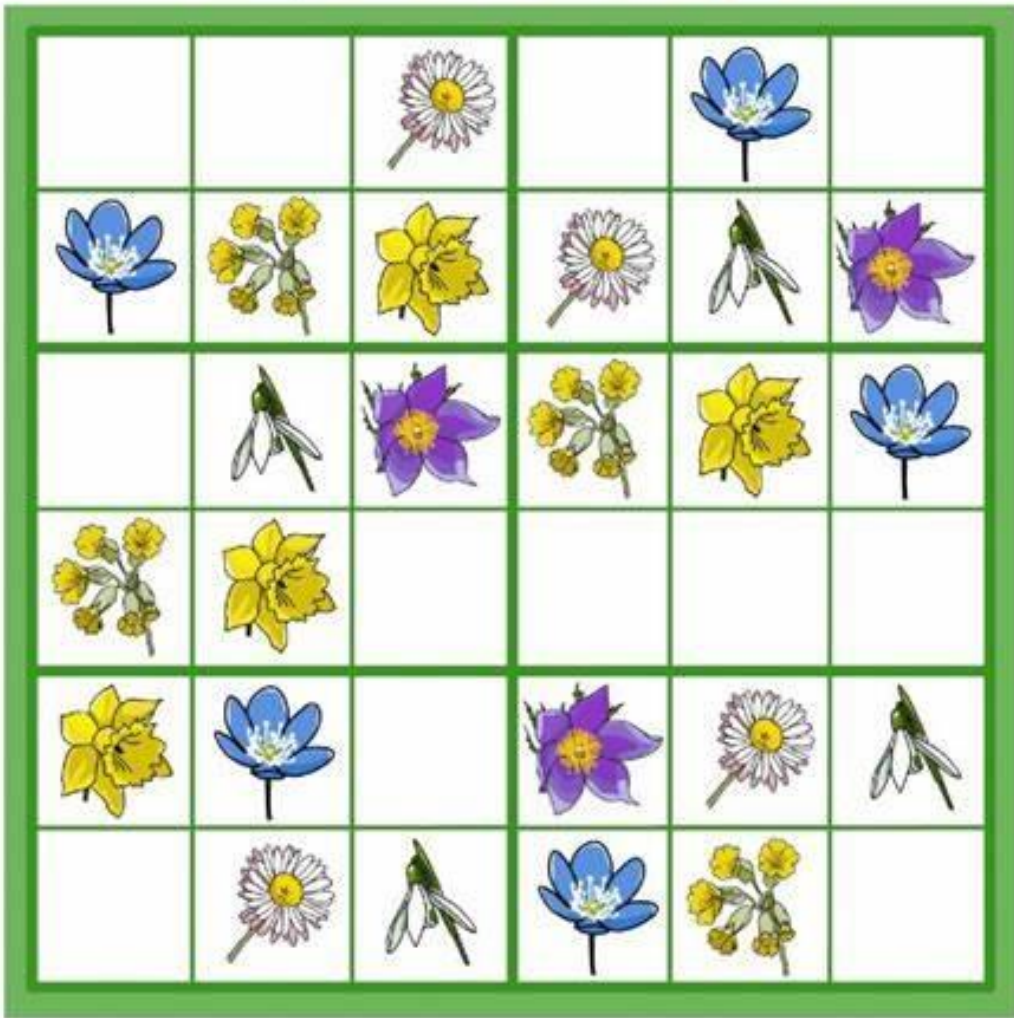

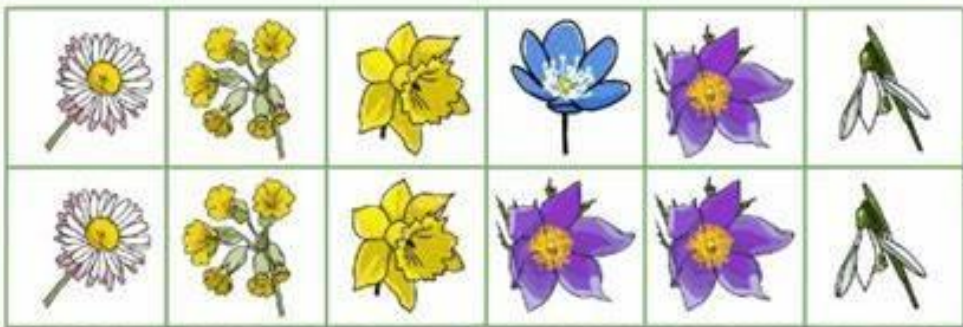

cut and glue

Wiosenne kwiaty

©printotek.pl

Mamo, tato pobawmy się

Patyczkowe zgadywanki

Układamy z patyczków lub wykałaczek proste obrazki (np. kwadrat, krzesło, domek).

Zabawa w skojarzenia.

Zaczynamy zabawę z dzieckiem, mówiąc dowolne słowo, np. słońce. Następnie dziecko mówi słowo kojarzące się z tym co powiedziałaś np. gorąco. Potem Ty szukasz skojarzenia np. lato. I tak na zmianę.

Co zmieniło miejsce?

Ustawiamy przed dzieckiem kilka przedmiotów lub obrazków, dziecko zamyka oczy, a rodzic zmienia ich kolejność. Dziecko otwiera oczy i mówi, co zmieniło miejsce.

Czego brakuje?

Ustawiamy przed dzieckiem kilka przedmiotów lub obrazków, dziecko zamyka oczy, a rodzic zabiera 1/2/3 przedmioty. Dziecko otwiera oczy i mówi, czego brakuje.

Historia w obrazkach

Na dywanie rozkładamy szereg obrazków (np. drzewo, król, jabłko, rycerz, królewna). Dziecko wymyśla historyjkę, w której pojawiają się podane wyrazy.

Marsz pod dyktando

Dziecko zamienia się w robota i porusza się tylko na słowa rodzica – według jego poleceń (np. idź do przodu 2 kroki., zrób do tyłu 3 kroki., zrób krok w prawą stronę., obróć się.).

W jakiej kolejności?

Podajemy nazwy 4 rzeczy, które można ułożyć według kolejności np. wielkość, wiek, waga, czas, etapy procesu. Dziecko układa je w odpowiedniej kolejności np. mysz -kot- owca- słoń, niemowlę dziecko -nastolatek-dorosły, zero -pięć-dziesięć-sto, godzina- dzień- tydzień miesiąc, pszenica –mąka -ciasto-chleb.

Wrzucanie kamyków do wody

Do tej zabawy wystarczy miska z wodą i kamyki. Wrzucamy je i obserwujemy zachowanie wody. Możecie zrobić zawody, kto wrzuci do miski więcej kamyków z odległości np. trzech kroków. Wymaga to odrobiny skupienia i koncentracji, ale jest to naprawdę fajny sposób na spędzenie czasu z dzieckiem.

Rzut do celu

Potrzebujemy jedynie piłeczki lub woreczka. Zadaniem jest wrzucenie ich do „kosza”. Możemy go ułożyć na trawie np. z chusty. Po każdym rzucie zwiększamy odległość od kosza, będzie to utrudniało zadanie, dzięki czemu zabawa nie znudzi się szybko.

Kręgle

Ustawiamy obok siebie np. puste butelki. Mogą to być również puste puszki. Celem jest zabicie jak największej liczby kręgli piłką.

Berek

Jest to świetna atrakcja na świeżym powietrzu. Wielu rodziców pamięta ją pewnie z własnego dzieciństwa. Zabawa w berka polega na tym, że najpierw spośród wszystkich uczestników wybiera się berka. Jedna osoba (nazywana berkiem) musi dotknąć dowolną z pozostałych osób, które biorą udział w zabawie. Dotknięta osoba staje się berkiem.

Ciepło - zimno

Chowamy jakiś „skarb” w miejscu trudnym do odgadnięcia. Dzieci próbują odgadnąć, gdzie jest ukryta ta rzecz, kierując się odpowiedziami prowadzącego. Ciepło oznacza, że „skarb” znajduje się w pobliżu, natomiast zimno, że jest daleko od wskazanego miejsca.

Rysowanie kredą

Możemy wspólnie rysować najróżniejsze obrazki. Ta zabawa rozbudza kreatywność dziecka i daje możliwość tworzenia prawie codziennie nowych dzieł (zwłaszcza po deszczu).

Kształt chmur

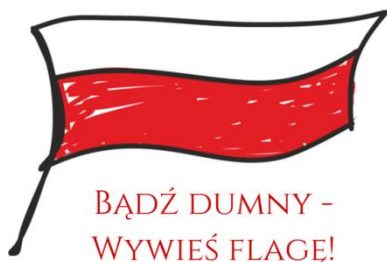
Wypatrujemy wspólnie chmur, a potem staramy się dojrzeć w nich konkretne kształty. Niektóre z nich będą przypominać serce, inne potwora. Taka zabawa bardzo rozbudza kreatywność dziecka. Często skojarzenia przychodzą same do głowy, czasami trzeba wysilić wyobraźnię, jednak właśnie na tym polega cała frajda.

Źródła:

- <https://przedszkole3skawina.edupage.org/a/zamierzeniadydaktycznowychowawczeeqa=dGV4dD10ZXh0L3RleHQ4JnN1YnBhZ2U9OA%3D%3D>
- mamotoja - Zabawy dla dzieci na dworze

Majowe Święta

2 MAJA
DZIEŃ FLAGI

Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej

2 maja obchodzimy Dzień Flagi Rzeczypospolitej. Jest to święto stosunkowo młode. Ustanowiono je w 2004 r. ustawą Sejmu RP z dnia 20 lutego 2004. Obchodzi się je poprzez organizowanie różnego rodzaju akcji i manifestacji politycznych. Są dwa powody historyczne, dla których ustanowiono Dzień Flagi Rzeczypospolitej właśnie 2 maja.

Po pierwsze, to właśnie tego dnia zdobywający Berlin żołnierze z 1 Dywizji Kościuszkowskiej zatknęli flagę na kolumnie zwycięstwa w Tiergarten w Berlinie. Po drugie, w czasach PRL, 2 maja obywatele mieli nakaz zdejmowania flag, tak, aby nie były one wywieszane podczas nieuznawanego przez władze święta 3 maja.

Dzień ten jest świętem coraz bardziej docenianym i towarzyszą mu wyjątkowe obchody. Uczące się szacunku do flagi, dzieci w okolicy tego święta, przygotowują uroczystości w przedszkolach i szkołach. Podstawa programowa wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego nakłada osiągnięcie między innymi celu edukacyjnego w postaci znajomości godła i flagi Polski przez dzieci.

Biel i czerwień - skąd pochodzą kolory flagi Polski?

A dlaczego polska flaga jest biało-czerwona? To barwy zaczerpnięte z godła, czyli białego orła na czerwonym tle. Kolor biały ma symbolizować czystość, a czerwony krew, czyli coś, co bardzo często towarzyszyło Polakom w historii. Znamy też wierszyk, który wiele wyjaśnia: „Powiewa flaga, gdy wiatr się zerwie, a na tej fladze biel jest i czerwień. Czerwień to miłość, biel to serce czyste - piękne są nasze barwy ojczyste”. Flaga – to symbol państwowości. Ukazywanie przynależności narodowej poprzez barwy na fladze jest powszechnie stosowanym kodem między ludźmi na globie ziemskim.

Dzisiaj najważniejsze jest, by każdy z nas pamiętał o wywieszeniu flagi narodowej na swoim

domu czy balkonie. **Poczujmy dumę z bycia Polakami!**

Konstytucja 3 Maja – wyjątkowy dzień

3 Maja to szczególny dzień dla Polski. Tego dnia w 1791 roku uchwalono naszą Konstytucję – pierwszą w Europie i drugą na świecie. To symbol naszej wolności i suwerenności. Dlatego właśnie 3 Maja obchodzimy Święto Konstytucji. Jest to dla nas ważny dzień – dzień patriotyzmu i szacunku dla naszego kraju.

W tym szczególnym dniu w naszym przedszkolu odbywają się uroczystości m.in. występy, konkursy i zabawy. Wszystkie przedszkolaki z różnych grup przygotowują się do tego dnia – uczą się pieśni, wierszy i tańców. Dzieci przygotowują również piękne stroje oraz flagi. Świętowanie rozpoczynamy od przemówienia, w którym przypominamy dzieciom, skąd pochodzi nasza Konstytucja, jakie postanowienia ona zawiera i dlaczego jest ona dla nas tak ważna. Następnie przedszkolaki prezentują swoje występy – wiersze, piosenki, tańce i inne aktywności, którym towarzyszy wspaniała atmosfera.

Również i my, dorośli, jesteśmy dumni z naszych przedszkolaków, które z ogromnym zaangażowaniem przygotowują się do tego szczególnego dnia. Radość i dumą, które towarzyszą nam w tym dniu, są nie do opisania. Dziś uczymy nasze dzieci szacunku dla naszego kraju i jego historii, dzięki czemu wyrosną na mądrych ludzi i wielkich patriotów.

W maju obchodzimy jedno z najpiękniejszych świąt w roku.

Wszyscy duzi i mali swoje myśli kierują ku swoim Mamom, mamusiom, mateczkom. Dzień Matki w Polsce obchodzimy, co roku 26 maja. Jest to święto z długą historią, obchodzone już od czasów starożytnych. W Polsce po raz pierwszy obchodzono Dzień Matki w 1923r w Krakowie. W tym dniu wszyscy okazujemy wyrazy miłości i szacunku swoim mamom w jakiś szczególny sposób: obsypując mamy kwiatami, upominkami, laurkami, szczególnymi życzeniami lub po prostu buziakami

Rola zabawy w życiu przedszkolaka

Artykuł dla rodziców

Wiek przedszkolny nazywany jest wiekiem zabawy. Spełnia ona w tym okresie różnorodne funkcje i zadania. Wszelkie działania podejmowane przez dzieci związane są właśnie z zabawą, która wiąże się z pracą, nauką i aktywnością społeczną. Działania, wywołujące radość przedszkolaka, chętnie kontynuowane i podejmowane, mają znaczenie w rozwoju poznawczym, jak również emocjonalnym.

Doświadczenia, jakie dziecko zdobywa podczas dnia przetwarza podczas zabawy w konkretne działania i w ten prosty sposób doświadcza i przeżywa. Zabawa odgrywa bardzo ważną rolę w kształtowaniu osobowości dziecka, wpływa na jej wszechstronny rozwój.

Pośród literatury pedagogicznej możemy wyróżnić najczęstsze rodzaje zabawy:

Zabawy manipulacyjne – występują najwcześniej w rozwoju dziecka już w 4-5 miesiącu życia, gdy dziecko osiągnie sprawność chwytania. Najpierw dziecko ogląda, obserwuje i uczy się poznawać przedmioty po ich wyglądzie oraz zapoznaje się z ich powierzchnią i kształtem. Przez uderzanie uczy się poznawać przedmioty po wydanym przez nie dźwięku. Podczas tych zabaw najmłodsze dzieci zdobywają wiadomości o zewnętrznych właściwościach przedmiotów. Zabawy te rozwijają umiejętności technicznego i praktycznego obchodzenia się z zabawkami i przedmiotami codziennego użytku. W wieku przedszkolnym manipulacja przeradza się w zabawę badawczą, w której przedmiotem działania jest otaczająca dziecko rzeczywistość.

Zabawy konstrukcyjne – polegają na tworzeniu tzw. „Dzieła” z dowolnego materiału, a więc dotychczasowa manipulacja staje się zabawą konstrukcyjną, gdy dziecko spostrzega i uświadamia sobie swoje „dzieło”. Do tego rodzaju zabaw Wincent Okoń zaliczył budowanie

z klocków, rysowanie, pisanie, budowanie z piasku, z gliny, opowiadanie, śpiew, robienie wycinanek, układanie obrazków, bawienie się kalkomanią, robienie łańcuszków, puszczenie baniek mydlanych, rzucanie cieni na ścianę itp. Zabawy te rozwijają w dziecku tzw. wyobraźnię przestrzenną oraz uczą planowania i rozplanowywania swoich czynności w myśli i w wyobraźni.

Zabawy tematyczne – określane również jako: iluzyjne zabawy fikcyjne, zabawy w odgrywanie roli, zabawy dramatyczne, zabawy naśladowcze i odtwórcze, a także zabawy twórcze oraz udawane i przedstawiane. Istotą zabawy tematycznej jest działanie polegające na oddziaływaniu na przedmioty, na przeistaczaniu i na opanowywaniu ich, czyli podporządkowaniu przedmiotów władaniu osoby działającej. Już w toku gromadzenia treści do zabawy udział biorą prawie wszystkie funkcje poznawcze dziecka, takie jak spostrzegawczość, uwaga, pamięć, wyobraźnia i myślenie. We wspomnianych zabawach u dziecka rozwija się również pomysłowość, zaradność i inicjatywa. Podkreśla się także niemal nieograniczoną możliwość ekspresji emocji i uczuć podczas zabaw tematycznych, oraz możliwość wyładowywania napięć nerwowych i konfliktów wewnętrznych.

Zabawy i gry dydaktyczne – są określonego rodzaju rozrywką umysłową, której wynikiem jest bezbolesną dla ucznia oceną jego wysiłków, porównywalną z wynikami innych uczestników zabawy. Do gier i zabaw dydaktycznych K. Tyborowska zalicza loteryjki, zagadki, segregowanie, podkreślając, że w tych zabawach dziecko musi się podporządkować określonym regułom i przepisom. Wiele ważnych funkcji poznawczych, kształcących i wychowawczych spełniają zabawy dydaktyczne. Służą one gromadzeniu materiału poznawczego oraz utrwalaniu i operowaniu zdobytymi informacjami. Można nazwać je zabawami poznawczymi, gdyż pełnią rolę wspomagającą w zakresie uświadamiania istoty

poznanych rzeczy, zjawisk i prawidłowości oraz sensu dokonujących się na oczach dziecka przemian

Zabawy ruchowe – są bardzo różnorodne, gdyż wyczerpują wszystkie rodzaje właściwych człowiekowi naturalnych ruchów. Oprócz ruchu występują w nich treści intelektualne, mające wyraz w temacie i czynnościach zabawowych.

Zabawa jest szczególnym rodzajem aktywności dziecka, która w rozmaitych formach przewija się przez jego życie. Odgrywa ogromną rolę w rozwoju dziecka, stanowi dla niego główną formę poznawania rzeczywistości: uczy, wychowuje, rozbudza określony stosunek do otoczenia społecznego, daje możliwości zdobycia doświadczenia i widomości, stwarzając także warunki pobudzające do komunikowania się, myślenia i twórczości oraz jest źródłem wielu przeżyć i radości.

K. Tyborowska podkreśla ogromną rolę zabawy, która jest:

- ważnym czynnikiem wychowania moralnego;
- znacząco wpływa na fizyczny rozwój dziecka;
- kształtuje jego sprawności i umiejętności;
- rozwija myślenie przyczynowo – skutkowe;
- wywołuje uczucie zadowolenia i satysfakcji;
- uczy współdziałać z innymi oraz podporządkowywać się przepisów i prawidłom obowiązującym w grupie;
- pozwala na poznanie i zrozumienie świata oraz rozróżnianie fikcji od rzeczywistości.

Zabawa jako środek ekspresji oraz podstawowy rodzaj działalności w wieku przedszkolnym w sposób naturalny zaspokaja potrzebę ruchu, emocjonalnych doznań i przeżyć estetycznych, oraz społecznych kontaktów z innymi dziećmi i dorosłymi. Stwarza też okazje do zbierania doświadczeń i obserwacji oraz wiąże się z twórczością plastyczną, konstrukcyjną oraz z ekspresją słowną, ruchową, muzyczną i wokalną.

Źródło:

http://p21.eduportal.koszalin.pl/pl/publikacje/3249,funkcje-i-rola-zabawy-u-dzieci-w-wieku-przedszkolnym.html#_ftn1

„Wielkanocna bajeczka”

Wiosenne słońce tak długo łaskotało promykami gałązki wierzby, aż zaspane wierzbowe Kotki zaczęły wychylać się z pączków.

- Jeszcze chwilę – mruzczały wierzbowe Kotki – daj nam jeszcze pospać, dlaczego musimy wstawać?

A słońce suszyło im futerka, czesało grzywki i mówiło:

- Tak to już jest, że wy musicie być pierwsze, bo za parę dni Wielkanoc, a ja mam jeszcze tyle roboty.

Gdy na gałęziach siedziało już całe stadko puszystych Kotków, Słońce powędrowało dalej. Postukało złotym palcem w skorupkę jajka – puk-puk i przygrzewało mocno.

- Stuk-stuk – zastukało coś w środku jajka i po chwili z pękniętej skorupki wygramolił się malutki, żółty Kurczaczek.

Słońce wysuszyło mu piórka, na głowie uczesało mały czubek i przewięzało czerwoną kokardką.

- Najwyższy czas – powiedziało – to dopiero byłby wstyd, gdyby Kurczątko nie zdążyło na Wielkanoc.

Teraz Słońce zaczęło rozglądać się dookoła po łące, przeczesywało promykami świeżą trawę, aż w bruzdzie pod lasem znalazło śpiącego Zajączka. Złapało go za uszy i wyciągnęło na łąkę.

- Już czas, Wielkanoc za pasem – odpowiedziało Słońce – a co to by były za święta bez wielkanocnego Zajączka? Popilnuj Kurczaczka, jest jeszcze bardzo malutki, a ja pójde obudzić jeszcze kogoś.

- Kogo? Kogo? – dopytywał się Zajączek, kicając po łące.

- Kogo? Kogo? – popiskiwało Kurczątko, starając się nie zgubić w trawie.

- Kogo? Kogo? – szumiały rozbudzone wierzbowe Kotki.

A Słońce wędrowało po niebie i rozglądało się dokoła, aż zanurzyło złote ręce w stogu siana i zaczęło z kimś rozmawiać.

- Wstawaj śpioszku – mówiło – baś, baś, już czas, baś, baś.

A to „coś” odpowiedziało mu głosem dzwoneczka: dzień-dzeń, dzień-dzeń.

Zajączek z Kurczątkiem wyciągali z ciekawości szyje, a wierzbowe Kotki pierwsze zobaczyły, że to „coś” ma śliczny biały kożuszek i jest bardzo małe.

- Co to? Co to? – pytał Zajączek.

- Dlaczego tak dzwoni? – piszczał Kurczaczek.

I wtedy Słońce przyprowadziło do nich małego Baranka ze złotym dzwonkiem na szyi. - To już święta, święta, święta – szumiały wierzbowe Kotki, a Słońce głaszało wszystkich promykami, nucąc taką piosenkę:

**W wielkanocny poranek
dzwoni dzwonkiem baranek
A Kurczątko z Zającem
Podskakują na łące.
Wielkanocne Kotki
Robiąc miny słodkie,
Już wyjrzały z pączka,
Siedzą na gałązkach.**

Wiosenne zagadki

Ten kwiatek pod śniegiem się rodzi
Daje ludziom znak, że wiosna
nadchodzi. **Przebiśnieg**

Nie miauczą, nie drapią i nie piją
mleka. Na drzewie rosną, gdy zima
ucieka. **Bazie /kotki**

Co buduje każdy ptak,
by chować pisklęta,
a tylko kukułka,
o tym nie pamięta? **Gniazdo**

Pióra biało-czarne, buciki czerwone.
Uciekają przed nim żaby, gdy idzie
w ich stronę. **Bocian**

Błyszczą jej kropki w
promieniach słońka, gdy się ten
owad po łąkach błąka, a nazywa
się on... **biedronka.**

Nadchodzi po zimie,
znasz dobrze jej
imię.

Kroczy w kwiatów
pąkach
i w promieniach
słońka.

Wiosna

Chociaż to miesiąc
długi, to
najkrócej się nazywa.
I co roku
tym się chlubi, że
zielenią świat
okrywa. **Maj**

Wiosną na drzewie się zieleni,
ale opada na jesieni. **Liść**

Jak ten kwiatek się nazywa, co
słowo „pan” w nazwie ukrywa?
Tulipan

Wietrzyk wiosnę niesie, ciepłe
są już ranki. A za wioską
w lesie zakwitły... **sasanki**

Wiosenne zabawy logopedyczne

„Wiosenne porządki” – ćwiczenia narządów artykulacyjnych.
Rodzic: czyta bajkę, w trakcie czytania demonstruje kolejne ćwiczenia narządów artykulacyjnych opisane w nawiasach.
Dziecko: siedzi przed lustrem, słucha bajki, wykonuje wraz z rodzicem ćwiczenia.

Przyszła wiosna. Pan Języczek postanowił zrobić wielkie wiosenne porządki w swoim domu – naszej buzi. Na początku wlał wodę do wiadra (**powtarzamy szszsz...., młodsze dzieci ssss.... z językiem za zębami**), wziął szmatki, mopy i gąbki, i zaczął szorować sufit (**język „myje” podniebienie**). Po umyciu sufitu przeszedł do mycia ścian (**język przesuwa się po wewnętrznej stronie policzków góra-dół**), a później podłogi (**język porusza się po dolnych dziąsłach**). Teraz czas umyć okna - od zewnątrz (**przesuwamy językiem po zewnętrznej stronie zębów**) i w środku (**przesuwamy językiem po wewnętrznej stronie zębów**) i uprać firanki (**parskanie wargami**). To już prawie wszystko! Został nam tylko strych i piwnica (**kierujemy na zmianę język na brodę i w stronę nosa**). Uff! Dom już posprzątan! Teraz możemy z uśmiechem podziwiać efekty naszej pracy! (**szeroko się uśmiechamy, robimy na zmianę kilka razy uśmiech i zdziwioną minę**). Brawo, wiosenne porządki zrobione, teraz możemy iść na spacer!

Ćwiczenie oddechowe – Pachnąca łąka (w miejscach oznaczonych (*)) dzieci wykonują głęboki wdech nosem, a następnie powoli wypuszczają powietrze.

*Pośród lasów, pośród wzgórz
Widać łąkę pełną róż.*

*Pasące się krowy duże
Wąchają piękne róże.*

*Kwiatki pachną, słońce świeci,
Ida tu na spacer dzieci.*

*Noskiem zapach wciągają,
Buzią go wydychają *x2*

*Noskiem zapach wciągają,
Buzią go wydychają * x2*

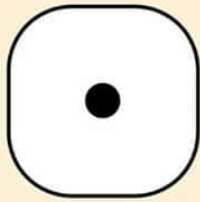
*Pośród lasów, pośród wzgórz
Widać łąkę pełną róż.*

*Na tej pachnącej łące
Czynią harce zające.*

*A kto bawi się w wąchanie,
Ćwiczy z nami oddychanie. * x2*

*Noskiem zapach wciągają,
Buzią go wydychają * x2*

POLICZ GÓRNE ZĘBY
JĘZYKIEM

PARSKAJ JAK KOŃ

POMALUJ JĘZYKIEM
PODNIEBIENIE

UMYJ JĘZYKIEM
DOLNE ZĘBY

DMUCHAJ

UŚMIECHNIJ SIĘ
SZEROKO

